

Ny Bokin'i Joela sy ny Fiangonana Advantista Mitandrina ny Andro Fahafito any Laodikia - Laharana Fahadimy

Mandra-pahoviana? Ny Tombo-kase Fahadimy

Jeff Pippenger

2025-12-07

Rehefa omena “ny fahazavana ho an’izany fotoana izany” dia na “raisina” izany na “lavina.” Ny fisarahana tanterahina rehefa ampidirina ny fahazavana dia asan’ny filazantsara mandrakizay, izay tsy ahitana ny famehezana ny vahoakan’Andriamanitra ihany, fa ahitana koa ny fisarahana ny vary sy ny tsimparifary. Nanomboka tamin’ny 9/11 ny fizotry ny fizahan-toetra sy fisarahana farany, rehefa mametraka ny fanontaniana ara-paminaniana hoe: “mandra-pahoviana?” ary ny valiny ara-paminaniana dia hoe: “mandra-pahatongan’ny lalàna alahady.” Ny filazana farany ny tandindon’ny hoe “mandra-pahoviana” dia hita ao amin’ny tombo-kase fahadimy ao amin’ny bokin’ny Apokalypsy.

Ary rehefa nosokafany ny tombo-kase fahadimy, dia hitako teo ambanin’ny alitara ny fanahin’ireo izay novonoina noho ny tenin’Andriamanitra sy noho ny filazana izay nohazoniny; ary niantso tamin’ny feo mahery izy ireo ka nanao hoe: Mandra-pahoviana, Tompo ô, masina sy marina, no tsy mbola hitsaranao sy hamalianao ny ranay amin’izay monina ambonin’ny tany?

Ary samy nomena fitafy fotsy izy rehetra; ary nolazaina taminy fa mbola hiala sasatra vetivety ihany izy, mandra-pahatanteraky ny isan’ny mpiara-manompo aminy sy ny rahalahiny koa, izay hovonoina tahaka azy. Apokalypsy 6:9–11.

Ny aingam-panahy dia mametraka ny valin’ilay fanontaniana hoe “mandra-pahoviana”, izay napetraky ny “fanahin’izay novonoina”, ho amin’ny ho avy, rehefa fenoina ny andiany faharoa amin’ireo maritiora papaly. Izany dia manomboka amin’ny lalàn’ny Alahady, ary noho izany antony izany no amaritan-dRahavavy White ny toko fahavalo ambin’ny folo ao amin’ny Apokalypsy ho fahatanterahan’ny andiany faharoa amin’ireo maritiora. Misy “feo” roa ao amin’ireo andininy dimy voalohany; ny feo voalohany dia manamarika ny 9/11 ary ny feo faharoa dia miantso ny lehilahy sy ny vehivavy hivoaka avy ao Babylona amin’ny lalàn’ny Alahady. Rahavavy White dia mampifandray ny tandindon’ny hoe “mandra-pahoviana” ao amin’ny tombo-kase fahadimy amin’ireo andininy dimy voalohany ao amin’ny Apokalypsy toko fahavalo ambin’ny folo mba hanoritra ny vanim-potoana manomboka amin’ny 9/11 ka hatramin’ny lalàn’ny Alahady. Tsy ny fisarahana sy ny fanisiana tombo-kase ny vahoakan’Andriamanitra no ifantohana, fa ny fitsarana ny fahefana papaly noho ny namonoany ireo maritiora tamin’ny tantara lasa sy ireo maritiora nandritra ny krizin’ny lalàn’ny Alahady, izay mandrafitra ny andiany faharoa amin’ireo maritiora papaly.

“Rehefa nosokafana ny tombo-kase fahadimy, i Jaona Mpahita ny Apokalypsy dia nahita tamin’ny fahitana, teo ambanin’ny alitara, ny antokon’ireo izay novonoina noho ny Tenin’Andriamanitra sy ny filazana an’i Jesosy Kristy. Taorian’izany dia tonga ireo toe-javatra voalaza ao amin’ny Apokalypsy toko fahavalo ambin’ny folo, rehefa antsoina hivoaka avy ao Babylona ireo izay mahatoky sy marina. [Apokalypsy 18:1–5, nalaina teny.]” Manuscript Releases, boky faha-20, 14.

Ao amin’ily andalan-teny hafa izay amantarany ireo maritiora amin’ny tombo-kase fahadimy sy ily vondrona faharoa amin’ireo maritiora ho avy izay hiforona ao anatin’ny krizin’ny lalàn’ny Alahady, dia lazainy fa ireo toe-javatra ireo “dia ho ao anatin’ny vanim-potoana iray amin’ny andro ho avy.” Ireo feo roa ao amin’ny Apokalypsy valo ambin’ny folo dia maneho ily “vanim-potoana iray amin’ny andro ho avy.” Ny feo voalohany dia eo am-piandohana amin’ny 9/11 ary ny feo faharoa dia amin’ny lalàn’ny Alahady.

“Ary rehefa novahany ny tombo-kase fahadimy, dia hitako teo ambanin’ny alitara ny fanahin’ireo izay novonoina noho ny tenin’Andriamanitra sy noho ny fanambarana izay notanany; ary niantso tamin’ny feo mafy izy ireo ka nanao hoe: Mandra-pahoviana, Tompo ô, Masina sy Marina, no tsy itsaranao sy hamalianao ny ranay amin’izay monina ambonin’ny tany? Ary samy nomena akanjo fotsy avy izy rehetra [Nambara fa madio sy masina izy ireo]; ary nolazaina taminy fa mbola hiala sasatra kely aloha izy, mandra-pahatanteraka koa ny isan’ny mpanompo namany sy ny rahalahiny, izay hovonoina tahaka azy koa’ [Apokalypsy 6:9–11]. Eto dia nisy toe-javatra naseho an’i Jaona, izay tsy zava-nitranga tamin’izany fotoana izany akory, fa izay mbola ho tanteraka amin’ny vanim-potoana iray any aoriana.”

«Apokalypsy 8:1–4 voatanisa.» Manuscript Releases, boky faha-20, 197.

Ny Rahavavy White dia mampifandray ny fahatanterahan’ny fananganana ny antokon’ny maritiora faharoa amin’ny ho avy; ary ao amin’ily andalan-teny hafa dia mitanisa ny Apokalypsy 18:1–5 izy, izay manondro feo iray ao amin’ny andininy telo voalohany ary feo hafa ao amin’ny andininy fahaefatra sy fahadimy. Ny feo voalohany dia manamarika ny 9/11, rehefa nianjera ireo trano lehibe tao New York, ary ny feo faharoa dia ny lalàn’ny Alahady, rehefa antsoina hivoaka avy ao Babylona ny andian’ondry hafa an’Andriamanitra. Ao amin’ily andalan-teny faharoa dia manondro ny Apokalypsy toko faha-valo sy ny andininy efatra voalohany izy, izay manambara ny fanokafana ny tombo-kase fahafito, rehefa ariana amin’ny tany ny vainafo nalaina avy teo amin’ny alitara, izay mifanaraka amin’ny Pentekosta, rehefa nidina avy tany an-danitra ny afo ka nanazava ny mpianatra, tahaka ny nanazavana ireo vato roa ambin’ny folo an’i Elia, ary araka ny asehon’ny lela afo teo ambonin’ny mpianatra.

Mandra-pahoviana? Zakaria sy Jaona

Ny hoe “mandra-pahoviana” dia tandindona ara-paminaniana ny vanim-potoana manomboka amin’ny 9/11 ka hatramin’ny lalàna Alahady, izay efa naseho mialoha ao amin’ny tantaran’ny Tendrombohitra Karmela, ny tantaran’ny Millerita hatramin’ny 1840 ka hatramin’ny 1844, ny tantaran’i Mosesy hatramin’ny loza fahavalo ka hatramin’ny fahafolo, ny fijoroana vavolombelon’ireo maritiora ao amin’ny tombo-kase fahadimy; ary ao amin’i Zakaria dia apetraka

ny fanontaniana hoe: “mandra-pahoviana” no mbola tsy hamindran’Andriamanitra fo an’i Jerosalema, izay efa tany Babylona nandritra ny fitopolo taona.

Dia namaly ny anjelin’i Jehovah ka nanao hoe: Jehovah Tompon’ny maro ô, mandra-pahoviana no tsy hamindranao fo amin’i Jerosalema sy amin’ny tanànan’ny Joda, izay efa notezeranao ireo fitopolo taona ireo?

Ary Jehovah namaly ilay anjely izay niresaka tamiko tamin’ny teny tsara sy teny mampionona.

Dia hoy ilay anjely izay niresaka tamiko nanao tamiko hoe: Miantsoa mafy ianao ka lazao hoe: Iza no lazain’i Jehovah, Tompon’ny maro: Saro-piaro fatratra amin’i Jerosalema sy Ziona Aho. Ary tezitra mafy indrindra Aho amin’ireo firenena jentilisa izay miadana; fa Izaho dia tezitra kely ihany, nefa izy ireo kosa nampandroso ny fahoriana. Koa izao no lazain’i Jehovah: Efa niverina ho any Jerosalema amin’ny famindram-po Aho; ny tranoko dia haorina ao aminy, hoy Jehovah, Tompon’ny maro, ary ny famolaina dia hahenjana eo ambonin’i Jerosalema. Miantsoa mafy indray ka lazao hoe: Iza no lazain’i Jehovah, Tompon’ny maro: Ny tanàna dia mbola hiparitaka indray noho ny fanambinana; ary Jehovah mbola hampionona an’i Ziona, ary mbola hifidy an’i Jerosalema Izy. Zakaria 1:12–17.

I Sister White dia mampifandray mivantana ny “fito-polo taona” ao amin’i Zakaria, izay naha-babo an’i Isiraely ara-bakiteny fahiny tany Babilona ara-bakiteny, amin’ny roa ambin’ny folo zato sy enim-polo taona hatramin’ny 538 ka hatramin’ny 1798, izay naha-babo an’i Isiraely ara-panahy (ny Kristiana) tany Babilona ara-panahy (ny Katolisisma Romana).

“Nandritra io vanim-potoana lava nisian’ny fanenjehana tsy nitsahatra io, dia tena babo tokoa ny fiangonan’Andriamanitra teto an-tany, tahaka ny tena naha-babo ny zanak’Isiraely tany Babilona nandritra ny fotoan’ny fahababoana.” Prophets and Kings, 714.

Tamin’ny 1798, tamin’ny faran’ireo taona arivo sy roanjato ary enim-polo, dia tonga ny voalohan’ireo hafatra telo aseho ho anjely ao amin’ny Apokalypsy faha-efatra ambin’ny folo. Tonga ny faharoa tamin’ny 19 Aprily 1844, ary ny fahatelo tamin’ny 22 Oktobra 1844. Ny tantara asehon’ily fanontaniana hoe: “mandra-pahoviana” dia manomboka amin’ny 9/11 ka hatramin’ny lalàn’ny Alahady, ary izany fe-potoana izany dia nanana tandindona tany am-piandohan’ny Advantisma, tao amin’ny hetsika Millerita, nanomboka tamin’ny 11 Aogositra 1840 ka hatramin’ny 22 Oktobra 1844. Izany fe-potoana izany dia asehon’i Jaona, ilay mpahita ny Apokalypsy, an’ohatra ao amin’ny toko faha-folo, rehefa mihinana ilay boky kely i Jaona, izay mamy teo am-bavany, nefa tonga mangidy tao an-kibony.

Ary ilay feo izay reko avy tany an-danitra dia niteny tamiko indray ka nanao hoe: Mandehana, alao ilay boky kely misokatra eo an-tanan’ily anjely izay mitsangana eo ambonin’ny ranomasina sy eo ambonin’ny tany. Dia nankeo amin’ily anjely aho ka hoy izaho taminy: Omeo ahy ilay boky kely. Ary hoy izy tamiko: Raiso izy, ka hano avokoa; ary hampangidy ny kibonao izy, nefa ho mamy tahaka ny tantely eo am-bavanao. Dia nalaiko teo an-tanan’ily anjely ilay boky kely ka nohaniko avokoa; ary mamy tahaka ny tantely teo am-bavako izy; ary raha vao nohaniko izy, dia nangidy ny kiboko.

Ary hoy izy tamiko hoe: Tsy maintsy maminany indray ianao eo anatrehan'ny firenena maro sy ny jentilisa sy ny fiteny samihafa ary ny mpanjaka. Apokalypsy 10:8–11.

Ang kasaysayang inilalarawan ni Juan ay kinatawan ng aklat na kinain, sapagkat ang pagkain ay kumakatawan sa pag-unawa ng mga Millerita sa mensahe at sa kanilang karanasan sa paghahayag ng mensaheng iyon. Kaya, nang sabihin kay Juan kaagad matapos maiharap ang kasaysayang iyon na siya ay dapat muling manghula, ang panghuhulang tinutukoy ay ang kasaysayan ng 1840 hanggang 1844. Sinabihan si Juan na ang kasaysayan ng mga Millerita mula 1840 hanggang 1844 ay inuulit sa kasaysayan ng wakas ng Adventismo. Kaagad pagkatapos sabihin kay Juan na siya ay dapat muling manghula, sinabi rin sa kaniya na sukatin ang templo.

Ary nomena ahy ny volotara iray tahaka ny tsorakazo; ary nitsangana ilay anjely ka nanao hoe: Mitsangàna, ka refeso ny tempolin'Andriamanitra sy ny alitara ary izay mivavaka ao anatin'ny. Fa ny kianja izay eo ivelan'ny tempoly dia avelao, ka aza refesina; fa nomena ny jentilisa izany; ary ny tanàna masina dia hohitsahin'izy ireo mandritra ny roa amby efa-polo volana. Apokalypsy 11:1, 2.

Ny asa nomena ny Advantisma taorian'ny 22 Oktobra 1844 dia nasehon'i Jaona ho toy ny fandrefesana na fanorenana ny tempoly, mifanaraka amin'ilay teny fikasana voambara ao amin'i Zakaria fa “hisy famolahana haroso indray amin'i Jerosalema”—fa mbola “hifidy an'i Jerosalema indray” ny Tompo. Ny tantara aseho eo am-piandohan'ny Advantisma tamin'ny hetsika Filadelfiana an'ny Advantisma Millerita dia averina eo amin'ny fiafaran'ny Advantisma amin'ny hetsika Filadelfiana an'ireo iray hetsy sy efatra alina amby efatra arivo. Tamin'ilay fahadisoam-panantenana lehibe tamin'ny 22 Oktobra 1844 dia nanomboka ny fe-potoana iray, izay aseho ho “ny andron'ny feon'ny anjely fahafito”.

Fa amin'ny andron'ny feon'ny anjely fahafito, rehefa manomboka mitsoka izy, dia ho tanteraka ny zava-miafin'Andriamanitra, araka izay nambarany tamin'ny mpanompony, dia ny mpaminany. Apokalypsy 10:7.

Nahafinaritra tamin'ireo Millerita ny hafatra, raha tanteraka araka izay efa novinanin'ireo Millerita mialoha ny 11 Aogositra 1840 ny faminanian'ny fotoana silamo momba ny loza faharoa. Nanjary mangidy tao an-kibo kosa ilay hafatra tamin'ny fahadisoam-panantenana lehibe tamin'ny 22 Oktobra 1844. Raha vantany vao nahavita nampiseho ny tantaran'ny taona 1840 ka hatramin'ny 1844 i Jaona, dia nampandrenesina izy fa tsy maintsy hanao indray izany zavatra izany indrindra izy (haminany) indray. Avy eo dia nasaina nandrefy an'i Jerosalema izy, ary rehefa manao izany izy dia mampifanaraka ny tenany amin'ny faminanian'i Zakaria momba ny fifidianan'ny Tompo an'i Jerosalema. Hatramin'ny 22 Oktobra 1844 no mandroso, ny tantara ara-paminaniana dia aseho ho toy ny “andron'ny feon'ny anjely fahafito.” Ny “andro” amin'ny hafatra (feo) an'ilay anjely fahafito (loza fahatelo) dia maneho vanim-potoana iray izay hanambatra maharitra ny maha-Andriamanitra an'i Kristy amin'ny maha-olombelona izay tokony ho ireo efatra arivo sy efatra alina sy iray hetsy. Nohataraina izany asa izany noho ny fikomiana tamin'ny 1863, ary tamin'ny 9/11 dia nanomboka naneno indray ny fanenoan'ilay anjely fahafito (loza fahatelo).

Ao amin'ny tantara masina dia nifidy an'i Jerosalema ny Tompo hametrahany ny anarany ao, ary ny “anarany” dia ny toetrany. Jerosalema sy Ziona dia resahin'i Zakaria rehefa hoy izy: “Saro-piaro mafy amin'i Jerosalema sy amin'i Ziona Aho,” ary avy eo indray hoe: “mbola hampionona an'i Ziona ihany Jehovah, ary mbola hifidy an'i Jerosalema ihany.” Ampiononina i Ziona rehefa mandray ny Fanahy Masina, izay ilay “Mpananatra.” Ny fampiononan'ny Fanahy Masina dia nanomboka tamin'ny 9/11, mifanaraka amin'ny nitsofan'i Kristy tamin'ny mpianatra rehefa avy nidina avy nihaona tamin'ny Ray Izy taorian'ny nitsanganany tamin'ny maty. Ny fanehoana ny Fanahy Masina dia nitombo be tamin'ny Pentekosta. Nanomboka tamin'ny fanatitra santatra natsangana tamin'ny maty izany vanim-potoana izany, ary nifarana tamin'ny fanatitra santatry ny Pentekosta, tamin'izay vao ren'izao tontolo izao manontolo ny hafatra.

Ampionony, ampionony ny oloko, hoy Andriamanitrareo. Mitenena amin'ny fon'i Jerosalema, ary miantsoa aminy mafy, fa tapitra ny ady niadiany, voavela ny helony; fa efa nandray indroa tamin'ny tanan'i Jehovah izy noho ny fahotany rehetra. Isaia 41:1, 2.

Ny iray hetsy sy efatra arivo dia asiana tombo-kase rehefa “voavela ny helony.” Izany dia mitranga avy hatrany mialoha ny lalàn'ny Alahady, raha asandratra ho fanatitra voaloham-bokatra pentekotista izy ireo, sady mandray ny fandrotsahana ny Fanahy Masina tsy misy fetra, araka ny nanehoan'ireo mpianatra tandindona tamin'ny Pentekosta. Ny famafazan'orana izay nanomboka tamin'ny 9/11 dia tonga fandrotsahana feno amin'ny lalàn'ny Alahady. Ao amin'ilay tantara, ny fanatitra voaloham-bokatra tamin'ny 9/11 ka hatramin'ny fanatitra voaloham-bokatra amin'ny lalàn'ny Alahady, rehefa asiana tombo-kase ny iray hetsy sy efatra arivo ka omanina ho fanatitra asandratra ho faneva manomboka amin'ny lalàn'ny Alahady ka hatramin'ny fifaranan'ny fotoam-pahasoavana. Izany tantara izany dia asehon'ireo andininy telo voalohany ao amin'ny Apokalypsy toko fahavalo ambin'ny folo, izay manambara ny fahalavoan'i Babylona, dia ilay tandindona ara-Baiboly izay maneho “fampitomboana avo roa heny.”

Ary rehefa afaka izany zavatra izany, dia hitako ny anjely iray hafa nidina avy tany an-danitra, nanana fahefana lehibe; ary nazava ny tany noho ny voninahiny. Ary niantso mafy tamin'ny feo mahery izy ka nanao hoe: Rava Babylona lehibe, rava izy, ary tonga fonenan'ny demonia sy fitoeran'ny fanahy maloto rehetra ary tranom-borona ho an'ny vorona maloto sy maharikoriko rehetra. Fa ny firenena rehetra efa nisotro ny divain'ny fahatezeran'ny fijangajangany; ary ny mpanjakan'ny tany efa nijangajanga taminy; ary ny mpivarotra amin'ny tany efa nanankarena tamin'ny haben'ny fanaranam-po nentiny. Apokalypsy 18:1–3.

Manerana ny Soratra Masina, ny famerenana indroa andian-teny na teny iray dia maneho ny fahatanterahana tonga lafatra ny amin'ny fahalavoan'i Babylona amin'ny andro farany. Izany no mariky ny Alfa sy Omega, Izay mandrakariva mampiseho ny faran-javatra iray amin'ny fiandohan'izany zavatra izany. Ny fahalavoana indroa an'i Babylona dia aseho amin'i Nimroda sy Belsazara. Nimroda no fiandohan'i Babylona, fony izy mbola Babela fotsiny ihany. Ny fahalavoan'i Nimroda dia naneho mialoha ny fahalavoan'i Belsazara, ary ny hafatry ny anjely faharoa sy ny anjelin'ny Apokalypsy toko fahavalo ambin'ny folo dia izao: ny fahalavoan'i Nimroda tany am-piandohan'i Babylona dia naneho ny fahalavoan'i Belsazara tany amin'ny farany; fa ny Alfa sy Omega dia mandrakariva mampiseho ny faran-javatra iray amin'ny

fiandohan'izany zavatra izany.

Ny tilikambon'i Nimroda dia naongana ho tandindon'ny fahalavoany, ary izy dia naneho mialoha ny fahalavoan'ireo Tilikambo Kambana tamin'ny 9/11. Ny fahalavoan'i Belsazara dia ilay soratra teo amin'ny manda, izay nanamarika ny fiafaran'ny fitondran'i Babylona naharitra fitopolo taona amin'ny maha-fanjakana voalohany ao amin'ny faminanian'ny Baiboly azy; ary noho izany dia tandindon'ny fahalavoan'i Etazonia amin'ny faran'ilay “fitopolo taona, araka ny andron'ny mpanjaka iray” ara-panoharana ao amin'ny Isaia telo amby roapolo, izay maneho ny tantaran'i Etazonia hatramin'ny 1798 ka hatramin'ny lalàna alahady. Ilay soratra teo amin'ny manda tamin'i Belsazara dia maneho ny fotoana izay hianjeran'ny rindrina mampisaraka ny fiangonana sy ny fanjakana amin'ny lalàna alahady, izay indrindra no teboka hifaranan'ny fanjakana fahenina ao amin'ny faminanian'ny Baiboly, tahaka ny namonoana an'i Belsazara tamin'io alina io indrindra. Ilay soratra tamin'ny tanana teo amin'ny manda dia ny lalàna voasoratra izay manongana ny rindrina mampisaraka ny fiangonana sy ny fanjakana ao amin'ny Lalàm-panorenana.

Ny “tantara” aseho hatramin'ny 9/11 ka hatramin'ny lalàn'ny Alahady ary aorian'izany hatramin'ny famaranana ny fotoam-pahasoavan'ny olombelona sy ny loza fito farany dia ilay vanim-potoana ara-tantara izay aseho ao anatin'ny Tenin'Andriamanitra amin'ny alalan'ny famerenana indroa andian-teny na teny. Ao anatin'izany vanim-potoana izany no arotsaka ny Fanahy Masina, manomboka amin'ny famafazana hatramin'ny 9/11 ka hatramin'ny lalàn'ny Alahady, ary aorian'izany dia ny firotsahana feno. Ny Fanahy Masina dia nasehon'i Kristy ho ilay “Mpananatra”, izay, rehefa tonga Izy, dia hampiseho amin'ny vahoakan'Andriamanitra ny zavatra rehetra.

Fa ny Mpananatra, dia ny Fanahy Masina, izay hirahin'ny Ray amin'ny anarako, Izy no hampianatra anareo ny zavatra rehetra sy hampahatsiaro anareo ny zavatra rehetra izay nolazaiko taminareo. Jaona 14:26.

Ny Fanahy Masina dia ampitaina amin'ireo efatra arivo amby efatra alina sy iray hetsy amin'ny alalan'ny “menaka volamena,” izay koa ny “orana,” ary koa ny “Mpananatra.” Rehefa aseho ho “Mpananatra” Izy, dia ny Fanahy Masina no manondro fisehoana manokana avy amin'ny Fanahy Masina.

Ny vahoakan'Andriamanitra dia efa nanana mandrakariva ny Fanahy Masina rehefa nahafeno ny fepetran'ny filazantsara izy ireo; kanefa amin'ny fotoanan'ny fifohazana masina marina, “tahaka ny tamin'ny taona taloha,” izay isehoan'ny Fanahy Masina amin'ny fomba manokana ho an'ny vatana iombonana, dia aseho ho Mpananatra ny Fanahy Masina. Ary mbola zava-dehibe kokoa aza, ny fitadidian'io vatana iombonana io dia ampiasain'ny Mpananatra rehefa Izy no “mampahatsiaro azy ny zavatra rehetra.” Manamarina izany fa manana fanandramana tena izy ireo olona mandray anjara amin'izany fisehoana izany, satria ny Fanahy Masina dia mandray anjara amin'ny asan'ny sainy, fa Izy no mitaona ny fizotry ny fisainana rehefa “mampahatsiaro anareo ny zavatra rehetra.”

Ny fitadidian'ny olombelona, miaraka amin'ireo singa hafa toy ny fitsarana, ny faharanitan-tsaina, ny fisainana ary ny fieritreretana, no mandrafitra ny toetra ambony ao amin'ny olona, izay

antsoin'ny apostoly Paoly hoe “ny saina.” Io toetra ambony io dia na sain'ny nofo, na sain'i Kristy.

Fa ny fisainan'ny nofo dia fahavalo amin'Andriamanitra; fa tsy manaiky ny lalàn'Andriamanitra izy, sady tsy mahay manaiky akory aza. Romana 8:7.

Fa iza no nahalala ny sain'ny Tompo, mba hampianatra Azy? Fa isika manana ny sain'i Kristy. 1 Korintiana 2:16.

Ny toetra ambany, na ny nofo, dia voaforon'ny rafitra ara-tsaina, ara-pihetseham-po, ary ara-hormônina mifandray amin'ny fahatsapana, izay “lalan'ny fanahy.” Ny toetra ambony dia noforonina hifehy ny toetra ambany, ary noho izany dia aseho ho toy ny fiarovana mafy; ary io fiarovana mafy io dia iharan'ny fanafihana tsy an-kijanona avy amin'ny fahatsapana (ny toetra ambany), ary ireo fanafihana ireo dia atao amin'ny fiarovana mafy amin'ny alalan'ireo lalana mitondra mankany anatin'ny fiarovana mafy. Ao anatin'ny fiarovana mafy amin'ny toetra ambony dia misy foibem-pibaikoana, na izay antsoin'i Sister White hoe ny citadel. Ny citadel dia ny Toerana Masina Indrindra ao amin'ny fitoerana masina, izay mizara ho fizarana fototra roa. Ny kianja dia ny nofo, na ny toetra ambany, ary raha te hiditra ao amin'ny kianja na koa hampita ny rà ho ao amin'ny toerana masina dia nilaina ny mandalo tamin'ny ambainy na voaly. Ny kianja dia voafetran'ny voaly eo amin'ny andaniny roa.

Tamin'ny alalan'ny lalana vaovao sady velona, izay nohamasininy ho antsika, dia tamin'ny alalan'ny efitra lamba, izany hoe ny nofony. Hebreo 10:20.

Ny fitoerana masina dia mizara ho fizarana roa: ny kianja sy ny fitoerana masina. Ary ny fitoerana masina kosa dia mizara ho fizarana roa ihany koa, tahaka ny toetra ambony. Ny toetra ambony dia mizara ho lafiny roa. Ny iray amin'ireo lafiny ireo dia aseho ho ny Toerana Masina, ary ny iray hafa ho ny Toerana Masina Indrindra. Ny Toerana Masina dia maneho ny asa ara-tsaina ilaina mba hahafahan'ny olombelona miasa, fa ny Toerana Masina Indrindra kosa no faritra ihaonan'Andriamanitra sy ny olombelona. Ny Toerana Masina Indrindra no efitranon'ny seza fiandrianan'Andriamanitra, ary izay niova fo dia mipetraka any amin'ny toerana any an-danitra miaraka amin'i Kristy.

Ary efa niara-natsangany isika, ary niara-napetrany hipetraka any amin'ny toerana any an-danitra ao amin'i Kristy Jesosy. Efesiana 2:6.

Angonina avy amin'ny andalan-teny iray io andininy io, izay andininy maromaro mialoha azy, nefa tanteraka ao anatin'io fizotry ny hevitra io ihany, no ipetrahan'i Jesosy any amin'ny fitoerana any an-danitra, tahaka izany koa ny olony.

Izay nataony tao amin'i Kristy, fony Izy nanangana Azy tamin'ny maty ka nampitoetra Azy teo an-tànany ankavanana any amin'ny fitoerana any an-danitra. Efesiana 1:20.

I Kristy sy ny olony dia miara-mipetraka ao amin'ny Toerana Masina Indrindra. Natsangana tamin'ny maty Kristy ary avy eo dia nipetraka tany amin'ny fitoerana any an-danitra, ary ny olony kosa dia atsangana ka ampipetraha ao amin'ny efitranon'ny seza fiandrianana ao amin'ny Toerana Masina Indrindra. Ambaran'i Paoly fa ireo izay natsangana ao amin'ny andininy fahaenina dia efa natsangana tamin'ny fahafatesan'ny ota tao amin'ny andininy teo aloha.

Na dia fony isika mbola maty noho ny fahadisoantsika aza, dia novelominy niaraka tamin'i Kristy isika, (fahasoavana no namonjena anareo), ary niara-nanangana antsika koa Izy ka nampiarahiny nipetraka tany amin'ny fitoerana any an-danitra ao amin'i Kristy Jesosy. Efesiana 1:5, 6.

Ny fahatanterahana tonga lafatra an'ilay andalan-teny ao amin'ny Efesiana dia ireo vavolombelona roa ao amin'ny Apokalypsy toka fahairaika ambin'ny folo, dia izy roa lahy izay hatsangana amin'ny maty, ary avy eo hakarina any an-danitra ho famantarana—nefa koa mba hipetraka any amin'ny fitoerana any an-danitra. Ao amin'ny Toerana Masina Indrindra, ireo vavolombelona roa dia misolo tena ny maha-olombelona eo anatrehan'Andriamanitra mihitsy, ary ny fanamarinana ny antony ipetrahan'izy ireo eo dia ilay mari-pamantarana izay samy ananany avy. Izany mari-pamantarana izany dia ny tombo-kasen'Andriamanitra, ary ny tombo-kasen'Andriamanitra dia manambara fa ny olombelona dia efa tonga iray amin'ny maha-Andriamanitra, ary izany tombo-kase izany dia asehon'ny fisian'ny Mpananatra, izay ny Fanahy Masina, mitoetra ao anatin'ny Toerana Masina Indrindra amin'ilay toetra ambony kokoa “an'izy ireo”. Ny Toerana Masina Indrindra dia efitranon'ny seza fiandrianan'Andriamanitra, izay ampiraisana ny maha-Andriamanitra sy ny maha-olombelona, ary maneho ny tempolin'ny olombelona izay ahitana, ao amin'ny toetra ambony kokoa ao aminy, Toerana Masina Indrindra iray izay ipetrahan'ny maha-Andriamanitra sy ny maha-olombelona miaraka.

Ny firotsahan'ny “Mpampionona” dia ny famehezana ny iray hetsy sy efatra arivo sy efatra alina, ary izany no manamarika fiovana eo amin'ny tantaran'ny famonjena, satria amin'izany fotoana izany ny fiangonana dia miova avy amin'ny fiangonana mpiady ho amin'ny fiangonana mpandresy. Amin'izany fotoana izany, dia miova avy amin'ny hetsika Laodikia an'ny iray hetsy sy efatra arivo sy efatra alina ho amin'ny hetsika Filadelfia an'ny iray hetsy sy efatra arivo sy efatra alina izy. Amin'izany fotoana izany, dia miova avy amin'ny fanandraman'ny fiangonana fahafito ho amin'ny fanandraman'ny fiangonana fahenina, ary ny fiangonana fahenina dia ny Millerita. Toetra ara-paminaniana iray ananan'ny fiangonana fahenina, dia Filadelfia, araka ny nahatanterahany tao amin'ny hetsika Millerita, ny hoe tsy mba fiangonana velively izany. Hetsika fotsiny ihany izany hatramin'ny taona 1856, rehefa samy nanondro io hetsika io ho Laodikia ireo White roa tonta. Fito taona tatỳ aoriana dia natsangana ny fiangonana ara-dalàna.

Ny fiovana eo amin'ny famonjena tamin'ny lalàna alahady dia naneho mialoha ny fiovana eo amin'ny famonjena tamin'ny Pentekosta, izay nanamarika ny fanokanana an'i Kristy ho Mpisoronabe.

“Ny firotsahan'ny Pentekosta dia fifandraisana avy any an-danitra milaza fa efa tontosa ny fanokanana ny Mpanavotra. Araka ny teny fikasany dia nalefany avy any an-danitra ho an'ny mpanara-dia Azy ny Fanahy Masina ho famantarana fa Izy, amin'ny maha-mpisorona sy mpanjaka Azy, dia efa nandray ny fahefana rehetra any an-danitra sy etỳ an-tany, ary Izy no Ilay Voahosotra eo ambonin'ny olony.” Asan'ny Apostoly, 38.

Rehefa hariva no haidina tsy misy fetra eo amin'ny iray hetsy sy efatra arivo amby efa-polo amin'ny lalàn'ny Alahady, dia ho “fampitam-baovaon'ny Lanitra” izany fa efa tapitra ny fiangonana miady, ary efa tonga ny fiangonana mandresy. Ny fanokanana an'i Kristy tamin'ny

Pentekosta tao amin'ny fitoerana masina any ambony dia tandindon'ny fanosorana ny iray hetsy sy efatra arivo amby efa-polo amin'ny lalàn'ny Alahady.

Ny firotsahan'ny Fanahy “Pentekotista” izay nanamarika fa i Kristy no Ilay Voahosotra dia naneho ny fanosorana Azy tao amin'ny lanonana fanokanana tany an-danitra, nefa efa nohosorana koa Izy tamin'ny batisa natao Taminy. Ny batisany (9/11) ka hatramin'ny Pentekosta (ny lalàn'ny Alahady) dia aseho indray koa, telo taona sy tapany taorian'ny batisany, tamin'ny fahafatesany marina, ny fandevenana Azy ary ny fitsanganany tamin'ny maty (fetin'ny santatra). Noho izany, ny 9/11 dia aseho amin'ny batisany ary aseho koa amin'ny fitsanganany tamin'ny maty. Ny fitsanganany ara-tandindona sy ny fitsanganany ara-bakiteny dia manamarika ny fiandohan'ny tsipika faminaniana roa, izay samy mifarana amin'ny Pentekosta. Ireo tantara roa ireo dia samy manomboka amin'ny fitsanganan'ny fanatitra santatra.

Fa ankehitriny Kristy dia nitsangana tamin'ny maty ka tonga voaloham-bokatra amin'izay efa nodimandry. Fa satria ny olona no nihavian'ny fahafatesana, dia ny olona kosa no nihavian'ny fitsanganan'ny maty. Fa tahaka ny ahafatesan'ny olona rehetra ao amin'i Adama, no hamelomana ny olona rehetra kosa ao amin'i Kristy. Nefa samy amin'ny filaharany avy ny olona rehetra: Kristy no voaloham-bokatra; ary rehefa afaka izany, dia izay an'i Kristy amin'ny fihaviany. 1 Korintiana 15:20–23.

I Kristy no fanatitra voaloham-bokatra tamin'ny fitsanganany tamin'ny maty, manamarika ny fiandohan'ny “vanim-potoanan'ny Pentekosta,” izay mifarana amin'ny fanatitra voaloham-bokatra ny Pentekosta. Ny fitsanganan'i Kristy tamin'ny maty no vary hordea, ary ny vary tritika kosa dia ireo izay “aorian'izany” dia “an'i Kristy amin'ny fiaviany.” Ireo izay “aorian'izany” amin'ny fitsanganan'i Kristy tamin'ny maty dia “ireo izay an'i Kristy amin'ny fiaviany,” ka izany no anehoana ny fanangonana farany ny fanahy mahatoky amin'ny faran'izao tontolo izao, araka ny asehon'ireo fanahy telo arivo izay voangona tamin'ny Pentekosta.

Io andininy io dia miresaka koa ny amin'ny fitsanganan'ny maty eo amin'ny lafiny fahafatesana. Ny fahafatesana dia nanomboka tamin'i Adama ary mandalo amin'ny olona rehetra, nefa izany dia mitranga “amin'ny” “filaharana.” Ao amin'ny bokin'ny Asan'ny Apostoly dia voarakitr'i Petera fa, tamin'ny fotoana nanatanterahana ny bokin'i Joela, ny olona dia tokony handefa mialoha ny fahotany ho amin'ny fitsarana mba hovanoina ho tsy misy izany, rehefa tonga ny andron'ny famelombelomana avy eo anatrehan'ny Mpananatra. Tsy nijery ny bokin'ny fitsarana Kristy tamin'izany fotoana izany mba hamonoana ho tsy misy ny ota, satria mbola mihoatra ny valo ambin'ny folo zato taona any aoriana ny fitsarana.

Ny fanondroana ny hoe “ny olona rehetra samy amin'ny filaharany avy” dia manomboka amin'i Adama, ka noho izany dia manondro ny fitsarana ny maty manomboka amin'i Adama sy manohy hatramin'ny fahatongavan'ny andron'ny famelombelomana. Rehefa tonga ny ranonorana farany, dia mifindra avy amin'ny maty ho amin'ny velona ny fitsarana. Ao anatin'ilay vanim-potoana asehon'ilay andininy (hatramin'ny fitsanganan'i Kristy tamin'ny maty ka hatramin'ny Pentekosta), avy amin'ny santatra amin'ny vary hordea ka hatramin'ny santatra amin'ny varimbazaha, dia milatsaka ny ranonorana mandritra ny fitsarana ny velona, ary raha milatsaka izany ranonorana

izany, ny hafatra asehon'ny ranonorana dia mampisaraka ny varimbazaha amin'ny tsimparifary. Amin'ny lalàn'ny Alahady, izay Pentekosta, dia tsy mifangaro amin'ny tsimparifary intsony ny varimbazaha, ary asandratra ny fanatitra santatry ny varimbazaha, dia mofo roa ahetsiketsika. Ny fizotran'ny fanadiovana manomboka amin'ny 9/11 ka hatramin'ny lalàn'ny Alahady dia aseho koa ao amin'ny Malakia toko fahatelo, rehefa manadio sady manadio amin'ny fanesorana ny loto amin'ny Levita ilay Iraky ny Fanekena, ary amin'ny alalan'ny “afo” no anaovany izany. Ny “afo” dia tandindon'ny hafatra iray, araka ny asehon'ny lela afo tamin'ny Pentekosta. Ao amin'ny tantara dinihina, ny fisarahan'ireo sokajy roa izay miteraka ny iray hetsy sy efatra amby efapolo arivo, izay ireo mofo roa ahetsiketsika asehon'ny santatry ny Pentekosta, dia tsy maintsy nodorana tsara, satria izy ireo no hany fanatitra nahitana tandindon'ny ota.

Ireo mofo anja roa ireo dia nisy lalivay, ary ny lalivay dia tandindon'ny ota. Naringana tao amin'ny afon'ny lafaoro izany lalivay izany, araka ny asehon'ny afon'ny mpanadio an'ilay Iraky ny Fanekena. Isaia ao amin'ny toko faha-roapolo amby fito dia mampahafantatra adihevitra iray izay manomboka amin'ny 9/11, ka antsoiny hoe “andron'ny rivotra avy any atsinanana.” Mampianatra io andininy io fa amin'ny alalan'io adihevitra io no anavotana ny fahotan'ny Isiraely. Ny “adihevitra” dia eo amin'ny hafatry ny ranonorana farany marina sy ireo hafatra sandoka rehetra momba ny ranonorana farany izay misy. Ny hafatra dia “afo,” ary ny “afo” no ampiasain'ilay Iraky ny Fanekena mba hanadiovana sy handio tanteraka. Ny adihevitra momba ny hafatry ny ranonorana farany no manaisotra ny lalivay amin'ilay fanatitra varimbazaha santatra pentekotista izay asandratra amin'ny lalàn'ny Alahady. Ny iray hetsy sy efatra arivo amby efatra alina no fanatitra varimbazaha santatra pentekotista, izay mandresy amin'ny fanamarinana amin'ny rany sy amin'ny fanamasinana avy amin'ny fijoroany ho vavolombelona; fa na dia ny Teny aza no manamasina, dia tsy manao izany raha tsy rehefa ampitaina amin'ny maha-hafatra azy. Ny fanolorana ny hafatra no mamela ny iray hetsy sy efatra arivo amby efatra alina ho velona, ary ny fanolorana hafatra sandoka momba ny ranonorana farany kosa dia miteraka fahafatesana.

Ary izy ireo naharesy azy tamin'ny ran'ny Zanak'ondry sy tamin'ny teny filazany; ary tsy tia ny ainy izy ireo, na dia ho amin'ny fahafatesana aza. Apokalypsy 12:11.

Ny arivo sy efatra alina amby iray hetsy sy efatra alina dia manaraka an'i Kristy amin'ny fandresena tahaka ny nandreseny, fa amin'ny hevitra ara-paminaniana dia manaraka an'i Kristy izy ireo.

Ireo no tsy nandoto tena tamin'ny vehivavy; fa virijina izy. Ireo no manaraka ny Zanak'ondry na aiza na aiza alehany. Ireo no navotana avy tamin'ny olona, ho santatra ho an'Andriamanitra sy ho an'ny Zanak'ondry. Apokalypsy 14:4.

Eto amin'ny andininy fahaefatra ao amin'ny Apokalypsy toko fahaefatra ambin'ny folo, ireo iray hetsy sy efatra alina sy efatra arivo dia fantatra ho “voaloham-bokatra.” Fantatra koa izy ireo ho “virijina,” ary ny fanahy mananatra dia efa nampahafantatra antsika fa ny fanoharana ny amin'ny virijina folo ao amin'ny Matio toko faha-dimy amby roapolo dia maneho ny fanandraman'ny vahoaka Advantista. Tsy “virijina” ihany izy ireo, fa tsy “voaloton'ny vehivavy” koa, satria ny fizahan-toetra sy ny fizotran'ny fisarahana izay namoaka ireo iray hetsy sy efatra alina sy efatra

arivo dia nametraka fahasamihafana teo amin'ireo iray hetsy sy efatra alina sy efatra arivo sy ny fivavahana sandoka “rehetra.” “Ireo” dia manaraka ny Zanak’ondry na aiza na aiza alehany, ary amin’ny maha fanatitra voaloham-bokatra azy, dia tsy maintsy manaraka an’i Kristy amin’ny fahafatesany sy ny fandevenana ary ny fitsanganany amin’ny maty izy ireo.

Ao amin’ny Apokalypsy toko fahiraika ambin’ny folo, andininy fahiraika ambin’ny folo, ireo vavolombelona roa izay hatsangana ho faneva dia vonoina aloha, ary rehefa afaka telo andro sy tapany dia atsangana amin’ny maty ho fanatitra santatra, tahaka an’i Kristy. Ny fanatitra santatra, izay Kristy taloha sy ankehitriny, dia nahitana ny ràny ny fanekena nalatsaka mba hanavotana ireo izay efa bankiompitra tamin’ny fanandramana Laodikia. Ao anatin’ny andininy iray, dia ny andininy fahefatra, no anehoana izany famintinana fohy ny tsipika samihafa amin’ny fahazavana ara-paminaniana mifandray amin’ny iray hetsy sy efatra amby efatra alina. Ary aseho izany ao amin’ny Apokalypsy 144 amin’ny tanan’i Palmoni, ilay mpanisa mahagaga. Ny fampitomboana ho roa ao amin’ny Soratra Masina dia maneho ny tantaran’ny ranonorana farany, ary ny ranonorana farany no toerana sy fotoana izay androtsahana ny Mpananatra amin’ny vahoakan’Andriamanitra.

Endrey ny hatsaran’ny tongotr’izay mitondra teny soa mahafaly eny ambonin’ny tendrombohitra, dia izay manambara fiadanana; izay mitondra teny soa mahafaly ny amin’ny tsara, izay manambara famonjena; izay milaza amin’i Ziona hoe: Mpanjaka Andriamanitrao! Hanandratra ny feony ny mpiambina anao; hiara-hihoby amin’ny feo izy; fa hifankahita mivantana izy, raha hampodina indray an’i Ziona Jehovah. Miravoravoa, mihirà miaraka, ianareo rava ao Jerosalema; fa Jehovah efa nampionona ny olony, efa nanavotra an’i Jerosalema Izy. Jehovah efa nampiseho ny sandriny masina teo imason’ny firenena rehetra; ary ny faran’ny tany rehetra hahita ny famonjen’Andriamanitsika. Mialà, mialà, mivoaha avy any; aza manendry zavatra maloto; mivoaha avy ao afovoany; madioa ianareo izay mitondra ny fanaky Jehovah. Isaia 52:7–11.

Ziona H6726 dia mitovy amin’ny H6725, izay midika hoe “ny fahatsapan’ny fahamibaribary; tsangambato na andry fitarihana: – famantarana, lohateny, mariky ny lalana.” Ziona dia tandindon’ny fanevan’ny iray hetsy sy efatra alina sy efatra arivo, ary ao amin’io andalan-teny io dia efa nandray ny ranonorana farany izy ireo, satria efa nitory sy nanolotra ny filazantsaran’ny fiadanana. Mifanaraka manokana amin’izany koa ny fahitany “mifanatrika maso,” izay maneho ny mpianatra tamin’ny Pentekosta, fa ny folo andro talohan’ny Pentekosta dia maneho fe-potoan’ny firaisam-po. Ny Tompo “efa,” (maneho ny lasa) dia efa nahatanteraka zavatra telo ho an’izay mitondra teny soa mahafaly. Izy efa “nampionona ny olony,” “nanavotra an’i Jerosalema,” ary “naneho miharihary ny sandriny masina teo imason’ny firenena rehetra.”

Izy no “nampahery” ny olony tamin’ny 9/11, ka nanamarika ny fiandohan’ny fizahan-toetra ao amin’ny Malakia toko faha-telo, izay mifarana amin’ny lalàn’ny Alahady rehefa manandratra ny fanevan’ny fanatitra voaloham-bokatra Izy, araka ny asehon’ny hoe “nasehony miharihary teo imason’ny firenena rehetra ny sandriny masina.” Mampahery sy manavotra ary manandratra ny iray hetsy sy efatra arivo amby efatra alina Izy. Tamin’ny 9/11 no ampaherezany sy anombohany ny dingan’ny fanadiovana, izay anavotany ny olony ary avy eo anandratany azy ho faneva, na araka ny lazain’i Malakia hoe “ny fanatitry ny Joda sy Jerosalema dia ho mahafinaritra” “tahaka ny

tamin'ny andro fahiny.”

Ary hipetraka tahaka ny mpandrendrika sy mpanadio volafotsy Izy; ary hodiovin'ny zanak'i Levy, sady hodiovin'ny tahaka ny volamena sy ny volafotsy izy, mba hahafahany manolotra fanatitra ho an'i Jehovah amin'ny fahamarinana. Ary amin'izany ny fanatitr'i Joda sy Jerosalema dia ho sitrak'i Jehovah, tahaka ny tamin'ny andro fahiny sy tahaka ny tamin'ny taona taloha. Malakia 3:3, 4.

Hofarananay ao amin'ny lahatsoratra manaraka ny fandinihantsika momba ny hoe “mandra-pahoviana”.

“Ao an-tànany ny fanovozana, ary hodiovin'ny tsara ny famoloany, ka hangoniny ao an-tsonmpitra ny variny.” Matio 3:12. Iray tamin'ireo fotoana fanadiovana izany. Tamin'ny alalan'ny tenin'ny fahamarinana no nanasarahana ny akofa tamin'ny vary. Satria feno zava-poana sy fahamarinantenan-tena loatra izy ireo ka tsy handray fananarana, sady tia izao tontolo izao loatra ka tsy hanaiky fiainam-panetre-tena, dia maro no niala tamin'i Jesosy. Mbola maro koa no manao izany ankehitriny. Sedraina amin'izao andro izao ny fanahy tahaka ny nanandramana ireo mpianatra ireo tao amin'ny synagoga tany Kapernaomy. Rehefa ampiharina amin'ny fo ny fahamarinana, dia hitany fa tsy mifanaraka amin'ny sitrapon'Andriamanitra ny fiainany. Hitany fa ilaina ny fiovam-po tanteraka ao aminy; nefa tsy mety izy handray ny asa fandavan-tena. Koa tezitra izy rehefa aseho ny fahotany. Miala izy noho ny fahatafintohinana, tahaka ireo mpianatra izay nandao an'i Jesosy ka nimonomonona hoe: ‘Saroitra izany teny izany; iza no mahahaino izany?’” Ilay Fitiavana Mandresy, 392.